

Tafelgesprek bij gelegenheid van eene bruidspartij ter eere van L:H:H: Cremer en Jhr. J.N. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer te Beekhuizen! door J.J. Cremer.

Augustus 1854.

Het tafelgesprek is tijdens een van de bruidsfeesten voorgedragen enkele dagen voorafgaande aan de officiële huwelijksplechtigheid op 17 augustus 1854.

H. Raus: neef van de familie Cremer.

Wilhelmina is de oudste zus van J.J. Cremer. Dominee Janssonius is de echtgenoot van Wilhelmina Cremer.

Keetje Kapeijn van de Capello is waarschijnlijk Catharina Sophia Kappeijne van de Copello, geboren Den Haag 28-12-1816, overleden Zeist 23-02-1859.

C. Cremer is Constantia H.W.E.A. Cremer, de jongste zus van Cremer. Zij huwde in 1859 met dominee Willem Hoogvliet.

Louis Cremer, neef.

Mevrouw Cremer, geboren Nagel. Moeder van L.H.H. en J.J. Cremer

Poenitet: boetedrank, (bij maaltijden als straf opgelegd).

J.C. Bolt, waarschijnlijk Cornelis Jan Bolt (1823-1879) schilder. Woonde volgens tentoonstellingscatalogi in 1850 in Rozendaal. Was van 1854-1877 winkelier in porselein en kristal in Arnhem. Geertruida Janssonius 1825-1906 trouwde in 1849 met de landschapschilder en ondernemer Cornelis Jan Bolt 1823-1879. Ook de predikant, schrijver en dichter Roelof Bennink Janssonius 1817-1872 was een oom van Anje Huisman, in 1868 gehuwd met Hessel de Groot.

Willem Staats Evers, advocaat in Arnhem en neef van Cremer. Geboren 13 augustus 1826.

Jan Cremer, broer van de bruid.

A. Cremer: Alexander Cremer vader van de bruid.

Louise Troost trouwde met broer Carel Ferdinand Cremer in 1856.

Mej. C. La Porte: waarschijnlijk Jacoba Andre de La Porte, geboren 15 augustus 1829 te Arnhem.

Jo / Is. Nijhoff: waarschijnlijk Eliza Agnetus Emilius Nijhoff (1826-1903) landschapschilder in Gelderland.

Otto Reigersberger: handelaar in boter en kaas. Verhuurde kamers

Handschrift in de Koninklijke bibliotheek

Tafelgesprek bij gelegenheid van eene bruidspartij ter eere van L:H:H: Cremer en Jhr. J.N. Tjarda van Starkenborgh Stachouwer te Beekhuizen!

(De ceremoniemeester)

H: Raus.

'k geef het woord aan Wilhelmina.

Wilhelmien Janssonius.

W. Janss: geb. Cremer.

Nee, al kwam je met je tiene

'k pas er voor. Denk jij, dat zus

Met haar bruigom, niet al lang

Weten wat mijn hart hun zegt?

Raus.

Ja, maar 't is hier ons begeeren

Dat g'uw wenschen openlegt.

W. Janss: Cr.

't is wel mog'lijk, maar dat toasten

Slaan, dat kan ik niet.

'k dicht ook weinig, maar mijn ega,

Da's 'n baas, vraag hem een lied.

Dom. Janssonius

Mij, nee Wilhelmien, je weet wel,

'k dichtte bij de lepeldoos,

En hier, bij 't genot van 't wijntje

Slaapt mijn zangster voor een poos.

Maar (hij ziet Mej: Keetje Kap. V.d. Cappelo aan)

Mej: Kapeijn v.d. Capello)

O! wacht! (terzijde) waarempel buurman

Fluisterende ik, zoo even niet,

'k wed dat dominé die wissel,

Andosseert op mij; en ziet

Kip ik heb je ... hoort eens vrinden
'k sla niet graag een mal figuur,
'k heb de praat niet gaarne alleenig
'k ben timide van natuur.

C. Cremer

Nou timide! hoor eens Keetje,
Dat maak' j'ons zoo ligt niet wijs

Mej. K. v.d. K.

Ik niet bleu? Laat naar je kijken.
Jij bent ook een rare sijs
'k durf geen woord soms uit te brengen.
Kleuren! Om een haverklap.
En om toasten uit te brengen
Moet je wezen weerga's knap.

C. Cremer

Da's het woord, knap moet je wezen,
Knap van tong en knap van geest,
Of bedoel je knap van leden
Knap in 't front en knap van leest.
Maar dat zijt gij immers samen.

Mej: K. K. v.d.C.

Kom schei uit da's malle praat.
'k wist ook niet dat ooit een dame
Zoo publiek maar toasten slaat.
Laat maar een der Heeren spreken,
Voorwaarts heeren Komt eens uit.

W. Janssonius-Cremer

Ja da's regt kom Neef Louis jij

Zit zoo stil geef eens geluid.

Louis Cremer

Ja, wat duivel. 'k zat te luist'ren

'k hoorde naar uw fraaije reën

Maar gij zult mij pardoneren

'k heb het woord niet graag alleen.

Mevr. Cremer, Nagel

Foei! Wat kibb'len om het woord hier,

'k ben geen president, maar toch,

'k neem de vrijheid om aan Jacob 't woord te geven.

Raus.

Flink! Edoch!

'k zal vooraf mevrouw verzoeken,

Om te drinken poenitet,

Want, dat is het eerste artikel

Van de nieuwste tafelwet.

't Woord aan Jacob.

J.J. Cremer.

't woord! Nu 'k zal dan

Daar mama het woord mij schonk;

Wijden aan de nieuwe woning.

Van het bruidspaar thans een dronk

'k zal haar wenschen vrij van vochten,

Vrij van smet of ongemak,

Ook vooral heel vrij van tochten,

Vrij van lekken in het dak:

'k wensch haar wanden steeds 't aanschouwen

Een gezond, gelukkig paar.

En die nare ziekenkamer,

Ongebruikt het gansche jaar.

'k wensch de ruiten sterkte en veerkracht,

't breken geeft maar ergernis,

En, voor 't atelier de wenschen,

Ja, die zijn ook lang niet mis.

Bruinig rood gekleurde wanden.

Blijkt op schoone kunst steeds neer

En, ontdekt er naast den kunstenaar

Vaak een rijk gekleeden heer.

Ziet hem ram'len in zijn zakken,

Ziet hem hunk'ren naar 't gewrocht

En ten slotte 't stuk vertrekken

Dat brillant er, werd verkocht.

Moge 't huis van 't jeugdig echtpaar,

Schoon ook stom en doof en blind.

Toch getuige zijn 't echtheid

Dat men 't meest door liefde er vindt.

Raus

Top! Da's flink, vult nu de glazen,

't kluiske van het edel paar!

.....

C. Cremer

Ja dat vind ik alles best nu.

Maar toch heb ik een bezwaar

'k hoorde zóó broer Jacob spreken

Van een huis - schoon blind en doof.

Waarvan al de wanden. Hoorden

Zagen, da's een raar geloof.

Ds Janssonius

Ja: maar vriend dat is poëtisch

Da's zoo dichters stijl .. kortom

C. Cremer

Ja, 'k begrijp het nu, bij dichters,

Is het alles anders om.

Blinden, zien en dooven, hooren

't niet bezielde is steeds bezielde. –

'k weet nu, waarom dichter Knijpscheer

Zoo van stomme schijven hield,

'k zal u dat eens gaan vertellen..

Raus

Nee, dat komt hier niet te pas,

Maar wel, om voor 't lange praten

Niet gevraagd, te leegen 't glas.

C. Cremer

Best, daar ga je ... dichter Knijpscheer

'k zout je met je schijven op.

'k rep van heel 't verhaal geen woord meer

Ging j'ook dansen op je kop.

'k wilde alleen

Mej. H. van Hasselt (tot haar buurman)

Schei uit je trapt me

Ik! Mijn hemel da's abuis,
(zacht) 'k wou je maar een knietje geven

H. v. Hasselt

Ja, maar 'k ben daarvan niet thuis.

J.C. Bolt

Knietjes! Knietjes! Wel! Da's aardig
'k zou dat ook wel willen doen.
Maar, als het op dat terrein komt,
Geef ik liever nog een zoen
'k wil dus...

Raus

Halt! Mijnheer de schilder,
Dat kost glaasjes poenitet,
Want het zoenen aan een bruidsmaal,
Strijdt gansch met de tafelwet;
Duidlijk staat er toch te lezen
In artikel acht: "gezoen
Is van ouderwetschen datum
Niemand zal 't aan tafel doen
Knevels nat en monden glimmend
Zijn door dames niet begeerd.
Kus wanneer g'u hebt gewaschen,
Kus dán, zoo 't Uw vreugd vermeert;
"kus", zoo luidt artikel negen,
"kus, wanneer het meisje wil,
Maar nog eens, de zoen aan tafel,
Is een ouderwetsche gril.

Jan Cremer.

Neef! Mag ik ook even 't woord eens.

Raus.

Heeren, dames, 'k geef het woord

Aan Jan Cremer.

Jan Cremer

Nou dan, jakkes,

'k heb van zoenen daar gehoord,

Maar da's laf. Me dunkt we mosten,

Liever drinken op een vrind.

Die door allen die hem kennen,

O: zoo teeder wordt bemind

'k weet dat hij, hier ver van daan is.

En zijn naam is, als 't begin

Van dien mijner oudste zuster:

En, schoon hij niet hier kon zin,

Toch, als broeder van den bruigom,

Deelt hij in zijn blijdschap wis.

Ieder raadt het, dat die broeder

Tjarda's broeder Willem is.

Hr. A. Cremer

Bravo! Jan. Da's knap gesproken.

Jongens, jij bent eerst een vent,

Maar je hebt nog wat vergeten:

De familie ook nog absent,

Zouden wij die saam niet nemen,

d'Ouders, broers, en zusters; al

Des bruijgoms bloedverwanten,
Vindt ge 't goed?

Jan Cremer
Da's lang niet mal
Dus we drinken ze allen samen,
Kom, da's wel een goed idee

Raus.
Heeren, dames, magen, vrinden,
Drinkt te saam deez feestdronk meé.

-

Hr. W. Staats Evers
Jan, daar zou j'et warm van krijgen.
Is het niet? Maar 't helpt weer wat
Als je na zoo'n toast te uiten,
Drinkt een glaasje druivennat.

Raus
Hoor ik Staats daar...! Wou je spreken?

W. St. Evers
Excuseer, ik zeide maar...
Iets tot Jan.

Raus
Ja, da's tot daartoe
Maar een toast heb j'ook wel klaar.
't Woord aan Staats.

W. St. Evers.

Wel allemachtig!

't gaat hier bijster crimineel

Toasten, nee, ik weet geen stof meer.

Want we hadden al zoo veel,

Maar om jou tevreë te stellen

Criminele president

Wil ik iets te raden geven.

Zeg, zijt gij daarmee content?

Raus

Ja.

W. Staats Evers

welaan, waarom heet zij toch,

bruid - die straks is ondertrouwd.

En haar vrijer – waarom noemt men

Hem, - haar bruijom, wel beschouwd.

Waarom noemt men deze dagen,

Voor het hier verloofde paar...

Bruidstijd? 'k noem die 't mij zal zeggen

Met verlof .. Van zessen klaar!.

Louise Troost

Wat den naam van bruid beteekent..

Wel een bruid...

K. Kasp. V.d. Capelle

... dat is een bruid.

Mej. C. la Porte

En een bruijom is ... een bruijon

'k weet niet wat het aars beduidt.

W. St. Evers

Niet, geen mensch?

J.L. Cremer – geb. Nidek

Ja, wacht eens even

'k heb er over nagedacht:

'k zal je wat ik denk wel zeggen

Als je nog maar even wacht,

Bruiden, ergens brui van geven,

Da's de zin, en O, zoo veel,

Moet het meisje toch verlaten.

Om te krijgen 't ander deel,

Wat is gom...? Ja gom is kleevrig.

Kleevrig is de bruijom; want,

Vast hecht hij zich aan zijn bruidje

Biedend haar én hart, én hand.

Meent ge 't zóó...?

Eenigen

Ha! Bravo! Bravo!

Raus.

Nicht, je bent van zessen klaar.

Komt nu nog een toast gedronken

Op de gom van 't bruidend paar.

Jo. Nijhoff

Nou verdord; dat is poëtisch!

Da's bij 't zien der muren af.

'k had ook wel eens willen spreken
Maar zóó, da's mij al te straf
Evenwel, 'k wou toch iets zeggen
Plat prozaïsch, zonder zwier,
Mag ik spreken ...?

Raus

't woord aan Nijhoff

Jo. Nijhoff

Bruidegom ik heb 't plezier
Om het woord te mogen voeren,
Gun m'een oogenblikje tijd.
Want ik ben nog al langdradig
En mijn beste fok juist kwijt.
Nu dan bruigom, weet je 't nog wel
Toen ik was een Haagsche baas,
'k woonde toen bij Reigersbergen
Handelaar, in melk en kaas.
Wel verduiveld. 't Is me klaar nog
Of ik al die kazen zie....
En de schoonheid die me diende
Ja Ze heette geloof ik : Mie.
Weetje 't nog hoe wij toen aten
Bij baas Otto, met ons vier
En er 's middags, lachten, zongen
En er hadden veel plezier.
't was me, op mijn woord, een leven
Altijd blij en weltevree.
Ja, heel anders dan te voren
Toen ik zwalkte rond op zee.

Steffen, Pau en Jufvrouw Bosse

'k lach me slap denk ik er aan.

En dat aantal lieve meisjes,

Da's m'op straat soms zagen staan....

Excuseer mij edel bruidje!

Dat ik van die meisje spreek,

Maar gij zult hem wis vergeven,

Dat hij toen daar ook naar keek

'k roerde alleen, daarom 't chapitre

Omdat Jacob, Coos en ik,

Een verbond toen samen sloten

Dat ik weet nog op een prik:

Wie: zoo was het, niet present is,

Als een van ons drieën trouwt,

Die verliest een fijn dinétje

Daarbij – waar hij 't meest van houdt

't fijn dinétje ben ik schuldig,

Aan vriend Jacob nog, maar nu

Bij uw trouw ben ik present wis,

Dus geen fijn diné aan U.

Denk nu niet, wel allemachtig!

Wat is Zaakje bitter, schraal,

Om bij mij ter feest te komen

Slechts om 't winnen van 't regaal.

Neen, dan hebt gij misgeslagen.

Kom, wanneer gij eten wilt.

En ge zult een tafel vinden,

Welvoorzien, en wijnen ... mild!

Maar ik wou je dit slechts zeggen

Zie, 'k kwam graag op uw festijn

In de hoop, dat, als ik trouwe.

Gij bij mij dan ook zult zijn.
en nu, laat ons samen klinken,
Vrienden van dien goeden tijd.
Laat ons saam een glaasje drinken
Wijl die vriendschap nimmer slijt
Starkenborgh! Jou en je bruidje!
Jacob! Jij en ook je vrouw
En daarbij het oude Zaakje
Met haar die hij geeft zijn trouw.

(geklink)

J.J. Cremer.

Trouw! Wie drommel zal dat wezen
Kom, biecht op, wie zal het zijn.

Is. Nijhoff

Ja, mijn vriend, da's een geheim nog
Tusschen haar, en tusschen mijn.

Raus.

Nijhoff, flink hebt gij gesproken,
'k maak u hier mijn compliment
Maar, artikel vijf en twintig,
Van het nieuwe reglement
Zegt: "Hij die zijn eigen welzijn
Drinkt aan tafel, pleegt verzet,"
En dus zult gij moeten drinken
Rouge bord voor poenitet.

Is. Nijhoff

Vloek ... daar gaat hij ...

Raus

Wie het woord nog?

Niemand meer ... in dezen stond ...?

Nu dan zal ik mij verstouten

En verhalen wat ik vond:

'k vond, zeer waarde bruid en bruigom,

Zelden een zoo minlijk paar,

'k vond al zelden, meer geschikter

Bruidje en bruigom naast elkaar,

'k vond ook in een heerlijk boekwerk

Deze les geschreven staan:

"Die op God in liefde bouwen,

Zal 't op aarde goed steeds gaan".

'k vond nog bij een aantal versjes

Mij gegeven, eene er bij,

Dat ik voorstel saam te zingen

Op de wijs: wij leven vrij.

Zang.

Heft aan te zaam een vrolijk lied.

Ons past een blijde toon,

De feestvreugd straalt ons toe in 't rond,

Komt zingen wij met hart en mond,

"God, zegen rustte op 't echtverbond

En make Uw toekomst schoon -bis

God schenke U bij des levenslust,

Schaarsch kommer moeite en zorg,

Komt drinkt dan gij die 't paar bemind

Op 't huwlijks heil alzoo gezind:

Louise Cremer, met haar vrind

Jacobus Starkenborgh (bis)

Augustus 1854.

Tafelgesprek

by gelegenheid van een bruidspartij
te ere van:

L. H. H. Cromer.

P. J. N. Jorda van Starckenborgh Staden
te Beekhuizen.

(De ceremoniemeester)
H. Raus.

Ik Geef het woord aan Wilhelmine
Wilhelmine Janszonijs.

W. Jansz. geb. Cromer.

Nee, al kwam je met je teene
ik pas er voor. Denk jij, dat dus
Met haar binnigom, niet al lang
vieten wat mijn hart hun zegt?

Raus.

Ja, maar ik is hier ons begeren,
Dat g'een menschen openlegt.

W. Jansz. G.

Ik Is mel mogelijk, maar dat toech
staan, dat kan ik niet,

Ik Dicht ook meinig, maar mijs ega,
Da's in baas, vraag hem een lied.

De Jansonijs

Mij, nee Wellemien, je weet wel,
Ik Dichtte bij de Lepeldoos.

En hier, bij 't genot van 't rijntje
Slaapt mijn Langster voor een poos,
Maar (hij ziet Mej. Keetje Kap. v. d. Capelle^{aan})

Mej. Kap. v. d. Capelle)

O! macht, ! (ter zijde) Waarempel buurman,
Fluisterde ik, Zoo even niet,

Ik wed dat domine die wissel,
Andoosfeert op mij; en ziet
Kip ik heb je Hoort eens vinden.
Ik Sla niet graag een mal figuur,
Ik Heb de praat niet gaarne alleenig
Ik Ben timide van natuur.

C. Bremer

Nou timide: hoor eens Keetje,
Dat maak' j'ons zoo ligt niet wijs.

Mej. K. v. d. C.

Ik niet bleu ? Laat naar je kijken.
Jij bent ook een rare sij
Ik Durf geen woord soms mit te brengen.

Heeren! Om een haneklop.
En om taasten niet te brengen.
Maakt je mesen meerga's Knap.
C. Bremer.

Da's het woord, Knap maekt je mesen,
Knap van tong en knap van geest,
Of bedoel je knap van leden
Knap in 't front en knap van leest.
Maar dat zijt gij immers samen,
Mey: K. K. v. d. C.

Kom schei niet da's malle praat.
K. trist ook niet dat ooit een dome,
Zoo publick maar taasten slaat,
Laat maar een der Heeren spreken,
Voormaats heeren.... Komt eens uit

W. Janszonijs - Bremer.

Ja da's recht kom Neef Louis jij
Zit zoo stil geef eens geluid.
Louis Bremer

Ja, wat duivel, K. Lat te luistren
K. Hoorde naar uw fraaije reën
Maar gij zult mij pardoneren.
K. Heb het woord niet graag allen.

Moen Cremer, Nagel.

Jacq.! wat kibbelen om het woord hier,
Ik Ben geen president, maar toch,
Ik Neem de vrijheid om aan Jacob
Ik woord te geven.

Raus.

Flink! Edoch!
Ik Zal vooraf Mevrouw versacken,
Om te drinken penitet,
Want, dat is het eerste artikel
Van de nieuwste Tafelwet.
Ik woord aan Jacob.

J. J. Cremer.

Ik woord! nu kielden
Daar Mama het woord mij schonk,
Vrijden aan de nieuwe Groning,
Van het bruidspaar Thans een dronk
Ik Zal haar menschen vrij van roebten,
Vrij van smet of ongemak,
Ook vooral heel vrij van lochten,
Vrij van lekken in het dak;
Ik Wensch haar wandlen steeds Laanscheuren
Een gezond, gelukkig paar,
En die nare ziekenkamer,
Ongebruikt het gansche jaar.
Ik Wensch de reuten sterkte en veel bracht,

't Breken geeft maar ergernis,
En, voor 't atelier de menschen,
Ja, die zijn ook lang niet mis,
Ommy raad gekleurde tranen.
Blikt op schoone kunst steeds neer,
En, ontdekt er naast den kunstnaar,
Raak een rijk gekleeden heer.
Ziet hem ramelen in zijn zakken,
Ziet hem hunkren naar 't gesprookt
En ten slotte 't stuk vertrekken
Dat brillant er, merd verkocht,
Hoge 't huis van 't jeugdig echtpaar,
Schoon ook stom en doof en blind,
Toch getuige zijn van 't ecktheil
Dat men 't meest door leefde er vint.

Raus.

Fop! dat's flink, vult nu de glazen,
't Kluiske van het edel paar!

.....
C. Cremer

Ja dat vind ik alles best nu.
Maar toch heb ik een beswaar.
't Hoorde zoo braer Jaesb sproken,
Van een huis - schoon blind en doof.

Waarvan al de wanden, hoorden
Zagen, dat's een raar geloof.

De Jansoniëus
Ja, maar vriend dat is poëtisch
Dat's de dichters stijl... Kortom...

C. Bremer

Ja, ik begrijp het nu, bij dichters,
Is het alles anders om,
Blinden. zien, en dooren, hooren
En niet besield is steeds beïeld. —
Ik weet nu, waarom dichter Knipscheer
Zoo van stomme schijven hield,
En zal u dat lens gaan vertellen...

Rass

Nu, dat komt hier niet te pas,
Maar wel, om voor 't lange praten
Niet gevraagd, te leegen 't glas.

C. Bremer

Best, daar ga je.. Dichter Knipscheer
Ik zout je met je schrijven op.
Ik rep van heel 't verhaal geen woord meer
Ging jock dansen op je kop.
Ik wilde alleen...

Waarvan al de wanden, hoorden
Zagen, dat een raar geloof.
De Janszonië

Ja, maar vriend dat is poëtisch
dat zoo dichters stijl... Kortom...

C. Bremer

Ja, ik begrijp het nu, bij dichters.
Is het alles anders om,
Blinden. zien, en dooren, hooren
Is niet bezield is steeds bezield. —
Ik weet nu, waarom dichter Kniepscheer
Zoo van stomme schijven hield,
Is dat u dat eens gaan vertellen...

Raus

Nee, dat komt hier niet te pas,
Maar wel, om voor 't lange praten
Niet gevraagd, te leegen 't glas.

C. Bremer

Best, daar ga je.. Dichter Kniepscheer
Ik zout je met je schrijven op.
Ik rep van heel 't verhaal geen woord meer
Sing jock dansen op je kop.
Ik wilde alleen...

Mef. M. v. Haasfelt (tot haar buidme)
Schei uit je trapt me!

Ik! Mijn hemel! da's abuis;
(Zacht) Ik Wou je maar een knietje geven.

M. v. Haasfelt
Ja, maar ik ben daarran niet thuis.

J. C. Bolt
Knietjes! Knietjes! wel! da's aardig.
Ik Zou dat ook wel willen doen.
Maar, als het op dat terrein komt,
Geef ik liever nog een zoen.
Ik wil dus.....

Raus.

Haalt! mijnheer de schilder.
Dat kost glaasjes poenitet,
Want het zoenen aan een bruidsmak.
Drijdt ganzsch, met de pafelmet;
Dudlyk staat er loch te lezen
In artikel acht: 'Gesoen
Is van Ouderwetschen datum
Niemand zal t aan tafel daen.
Knucels nat en monden glimmend

Lijn door dames niet begeerd.
Kus wanneer g'u hebt gerasfchen,
Lus dan, zoo 't u vreugd vermeert;
"Kus," zoo luidt artikel negen,
"Kus, wanneer het meisje tril,
Maar nog eens, de zoen aan tafel,
Is een oudermetsche gril.

Jan Bremer.

Neef! mag ik ook even 't woord eens.

Rans.

Heeren, dames, ik geef het woord
aan Jan Bremer.

Jan Bremer

Don dan jakkes.

't Heb van zvenen daar gehoord,
Maar dat's laf. Me dunkt me mosten,
Liever drinken op een vrind.
Die door allen die hem kennen,
O. zoo teeder wordt bemind.
't Treet dat hij, hier ver van daan is.
En zijn naam is, als 't begin
Van dien mijner oudste zuster;
En, schoon hij niet hier kon. zin,

Fach, als broeder van den bruigom,
Deelt hij in zijn blijdschap mee
Ieder raadt het, dat die broeder,
Tjarda's broeder, Willem is.

Mr. A. Cremer

Brave Jan, dat's knap gesproken,
Jongens, jij bent eerst een vent,
Maar je hebt nog wat vergeten:
De familie ook nog absent,
Zouden wij die saam niet nemen,
A' ouders, broers en zusters, al
des bruigom's bloedverwanten,
Vindt ge 't goed?

Jan Cremer

Da's lang niet mal,
Dus we drinken ze allen samen,
Kom, dat's wel een goed idee

Raus.

Heeren, dames, magen, vrienden,
Drinkt te saam, dees feestdrank mee.

Mr. W. Staats Evers.

Jan, daar zou j'et warm van krijgen.

Is het niet...? Maar 't helpt meer wat
Als je na zo'n Toast te sieten.
Drinkt ten glaasje druivennat

Raus

Maar ik Staats daar...? Wou je spreken?

W. St. Ivers

Erinseer, ik zeide maar...
Zets tot Jan.

Raus

Ja, dat's tot daartoe.

Maar een Toast heb j'ook wel klaar.
't Woord aan Staats.

W. St. Ivers

Mel allemachtig!
't Gaat hier bijster crimineel
Toaster, nee, ik meet geen stof meer.
Want we hadden al zoo veel,
Maar om jou tevree te stellen.

Criminele president

Wil ik iet te raden geven.

Zeg, zijt gy daarmee content?

Raus.

Ja.

W. Staats Pers.

"Melaan," waarom heet zij toch,
Bruid - die straks is ondertrouwd.
En haar vrijer - waarom noemt men
Hem, haar bruijom mel beschouwd.
Waarom noemt men deze dagen,
Voor het hier verloofde paar...
Bruidstijd! "Ik noem die mij zal zeggen
Met verlof... van Leijden klaar!"

Louise Froost

Wat den naam van bruid beteekent.
Mel een bruid.....

K. Kap. v. d. Copello.

... dat is een bruid.

Mef. C. La Porte

En een bruijom is..... een bruijom.
Ik weet niet wat het aars beduut.

W. St. Evers.

Niet, geen mensch...?

J. L. Cremer (Nidok.)

Ja, wacht eens even.

Ik heb er over nagedacht
Ik zal je wat ik denk mel zeggen.

Als je nog maar even wacht.
Bruiden, ergens brui van geven,
Da's de zin, en, O, zoo neel,
Moet het meisje toch verlaten,
Om te krijgen 't ander deel,
Wat is gom...? Ja gom is kleeurig.
Kleeurig is de brui gom; want,
Fast hecht hij zich aan zijn bruidje,
Biddend haar 's hart, 's hand...
Meent ge 't zo's...?

Enigen

Ha! Bravo! bravo!

Rans.

Nicht! je bent van zesfen klaar.
Komt nu nog een toast gedronken
Op de gom van 't bruidend paar.

J: Rijkhoff.

Don verdord, dat is poëtisch!
Da's bij 't zien der muren af.
't Stad ook wel eens willen spreken.
Maar zo's, da's mij al 't straf.
Evenwel, 't man lach ict zeggen
Plat prozaisch, zonder zwaer;
Mag ik spreken...?

Raus

't Woord aan Rijkhoff.

J. Rijkhoff.

Bruidegom ik heb 't plezier.
Om het woord te mogen voeren,
Gun m' een oogenblikje tyd.
Want ik bin nog al lang dradig
En mijn beste fok juist krijgt.
Nu dan bruijam, meet je 't nog niet.
Toen ik was een Haagsche baas,
't Woonde toen bij Reigersbergen.
Handelaar, in melk en kaas.
Wel verduiveld, 't is me klaar nu,
Op ik al die kazen zie....
En de schoonheid die me diende.
Ja... ze heette gloof ik: Miv.
Meetje 't nog hoe wij toen aten
Bij baas Otto, met ons vier
En er 's middags, lachten, zongen
En er hadden veel plezier.
't Was me, op mijn woord, en bin
Altijd blij en weltevree.
Ja, heel anders dan te roeren
Toen ik zwalkte rond op zee.

Steffen, Pau en Jufvrouw Bosse.
& Laet me slap denk ik er aan.
En dat aantal lieve meisjes,
Dat m'op straat soms zagen staan....
Lausen mij edel bruidje!
Dat ik van die meisjes spreek,
Maar gij zult hem mis vergeten,
Dat hij toen daar ook naar keek,
& raerde alleen, daarom & Chapitre
Omdat Jacob, Loos en ik.
En verbond toen samen sloten
Dat ik meet nog op een prik:
"Wie?" zoo was het, "niet present is,
Als een van ons drieën trouwt,
Die verliest een fijn dинetje
Daarbij - waar hij & meest van houdt.
& Fijn dинetje ben ik schuldig,
Aan vriend Jacob nog, maar nu
Bij uw trouw ben ik present mis,
Dus geen fijn dинetje aan U.
Denk nu niet, Wel altemachtig!
Wat is zaakje better schraal,
Om bij my ter feest te komen.
Slechts om & winnen van & regaal.

Neen, dan hebt gij mis geslagen,
Kom, wanneer gij eten wilt,
En ge zult een tafel vinden,
Welvoorzien, en mijnen... mild!
Maar ik wou je dit slechts zeggen
Die, ik kwam graag op uw festijn.
In de hoop, dat, als ik trouwe,
Gij bij mij dan ook zult zijn.
En nu, laat ons samen klinken,
Vrienden van dien goeden tijd.
Laat ons saamen een glaasje drinken,
Trijf die vriendschap nimmer slijt.
'Starkenborgh!' jou en je bruid!
'Jacob!' jij en ook je vrouw.
En daarbij het oude Laakje.
Met haar die hij geeft zijn trouw.

(geklint)

J. J. Cremer.

Frouw! wie drommel zal dat wesen,
Kom, biecht op, wie zal het zijn?

Is: Nijhoff.

Ja, mijn vriend, dat's een gelein ^{pot}
Tusphen haar, en tusphen mijn.

Raus.

Dijkhoff. flink hebt gij gesproken,
Ik Maak u hier mijn compliment
Maar, artikel vijf en twintig,
Van het nieuwe reglement.
Zegt: "Hij die zijn eigen melk
Drinkt aan tafel, pleegt verset,"
En dus zult gij moeten drinken,
Rouge bord voor penitentie.

Is Dijkhoff.

Kloek..... daar gaat hij.....

Raus.

Wie het woord nog?
Niemand meer... in deren stond...?
Nu dan zal ik mij verstellen
En verhalen wat ik vond:
Ik vond, zeer waarde bruid en bruijom,
Zelden een zoo minlijk paar,
Ik vond al zelden, meer geschikt,
Bruidje en bruijom naast elkaar,
Ik vond ook in een heerlijk boekmerk,
Welke les geschreven staan:
"die op God in liefde bouwen,

Zal 't op aarde goed steeds gaar.
't Vond nog by een aantal versjes.
Mij gegeven, leue er bij,
Dat ik voorstel saam te zing.
Op de wijze: vrij leven vrij.

Lang.

Heft aan te saam een vrolijk lied.
Ous past een blijde toon,
De feestvreugd straalt ons toe in 't don.
Komt zingen vrij met hart en mond,
"God, zegen rustt op 't Eekverbond
En make Uur toekomst schoon. (hi)

God schenke U by des levenslust,
Schaarsch kommer moeite en zorg;
Komt drinkt dan gij die 't paar beem
Op 't huwlijks heil alsoo gezind:
Louise Cremer, met haar vriende
Jacobus Starckenborgh. (hi)

Augustus 1884.

